

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18784/2023
20.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца Републички фонд за ПИО Београд, кога заступа пуномоћник Јелена Босанац адвокат из ..., против туженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Милица Вученовић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 591/23 од 29.03.2023. године, у седници одржаној 20.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 591/23 од 29.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 591/23 од 29.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 591/23 од 29.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови П 117/22 од 01.11.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је предложио да се тужени обавезе на исплату износа од 66.068,06 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе па до исплате, одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка и обавезан је тужилац да туженој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Тужени је дао одговор на ревизију, трошкове је тражио и определио.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву који се односи на исплату неисплаћених износа пензије тужиоцу по основу породичне пензије с обзиром да су нижестепени судови правилном применом одредби из члана 371. ЗОО одбили тужбени захтев тужиоца услед застарелости потраживања, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Због наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 26.01.2022. године, а вредност предмета спора је 66.068,06 динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази поменути износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме је вредност предмета спора испод динарске противвредности 3.000 евра, ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника адвоката за састав одговора на ревизију и за судске таксе туженог нису били потребни, у смислу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку. На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**